

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 535/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.	J. P. (1)	I. W dniu 15 września 2018 roku, na klatce schodowej nr IX bloku mieszkalnego przy ulicy (...) w W., naruszył nietykalność cielesną P. K. w ten sposób, że wielokrotnie uderzył go	

młotkiem w prawe biodro i w prawą rękę,

tj. czyn wyczerpujący znamiona występkę z art. 217 § 1 k.k.

II. W dniu 15 września 2018 roku, na klatce schodowej nr IX bloku mieszkalnego przy ulicy (...) w W., znieważył P. K. w ten sposób, że w jego obecności użył względem niego słów "Śmieciu ty jeden",

tj. czynu wyczerpującego znamiona występkę z art. 216 § 1 k.k.

III. W dniu 9 lipca 2018 roku o godz. 21:47, na klatce schodowej nr IX bloku mieszkalnego przy ulicy (...) w W., znieważył P. K. poprzez ubliżanie mu bezpośrednio w obecności osób trzecich, nazywając go "łachem", używając względem niego wielokrotnie określeń "śmieciem jesteś", nazywając "ubekiem", przedstawiając P. K. osobom trzecim jako osobę "chorą",

tj. czynu wyczerpującego znamiona występkę z art. 216 § 1 k.k.

IV. W dniu 18 lutego 2019 roku o godz. 8:10, na Komisariacie Policji (...) na ul. (...) w W., znieważył P. K. poprzez ubliżanie mu bezpośrednio używając względem niego słów

		<p>"o śmieć jest tutaj", "łach śmiertelny", a także naruszył jego nietykalność cielesną poprzez popchnięcie własnym ciałem P. K.,</p> <p>tj. czynu wyczerpującego znamiona występkę z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k.</p> <p>V. W dniu 12 marca 2019 roku o godz. 9:23, na klatce schodowej nr IX bloku mieszkalnego przy ulicy (...) w W., znieważył P. K. poprzez ubliżanie mu bezpośrednio, używając względem niego słów "łachu", "śmieciciu ty jeden dostaniesz do dupie, zobaczysz",</p> <p>tj. czynu wyczerpującego znamiona występkę z art. 216 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
J. P. (1) od 2015 roku opiekował się lokalem nr (...) w bloku mieszkalnym przy ul. (...) w W., który wynajmował. P. K. zamieszkuje w lokalu nr (...), który usytuowany jest bezpośrednio nad lokalem nr (...).	zeznania P. K.	k. 113-115, 119-121	
częściowo wyjaśnienia J. P. (1)	k. 122, 133-134		

<p>Pomiędzy J. P. (1) i P. K. istniał konflikt. W konflikt była zaangażowana również część z najemców lokalu nr (...).</p>	<p>zeznania P. K.</p>	<p>k. 113-115, 119-121</p>	
<p>częściowo wyjaśnienia J. P. (1)</p>	<p>k. 122, 133-134</p>		
<p>15 września 2018 roku, na klatce schodowej nr IX bloku mieszkalnego przy ulicy (...) w W., J. P. (1) wielokrotnie uderzył P. K. młotkiem w prawe biodro i w prawą rękę. J. P. (1) rozpoczął napad, po tym jak P. K. schodząc z wyższego piętra wskazał, żeby ten powtórzył kierowaną do niego groźbę. J. P. (1) ruszył spod drzwi na niższym piętrze, które próbował otworzyć, wyciągnął młotek z reklamówki i zaatakował J. P. (1) na schodach. W czasie uderzeń J. P. (1) formułował prośbę, żeby przestać go bić.</p>	<p>zeznania P. K.</p>	<p>k. 113-115, 119-121</p>	
<p>nagranie z 15 września 2018</p>	<p>k. 10</p>		
<p>15 września 2018 roku, na klatce schodowej nr IX bloku mieszkalnego przy ulicy (...) w W., J. P. (1) użył w stosunku do P. K. słów "Śmieciu ty jeden". W tym czasie J. p. schodził z wyższego piętra schodami i kierował do P. K. prośby o</p>	<p>zeznania P. K.</p>	<p>k. 113-115, 119-121</p>	

powtórzenie kierowanych do niego gróźb.			
nagranie z 15 września 2018	k. 10		
9 lipca 2018 roku o godz. 21:47, na klatce schodowej nr IX bloku mieszkalnego przy ulicy (...) w W., J. P. (1) ubliżył P. K. w obecności osób trzecich nazywając go "łachem", użył wielokrotnie wobec niego określeń "śmieciem jesteś" i "ubek". Przedstawiał P. K. osobom trzecim jako osobę "chorą". J. P. (1) zaczepił P. K., gdy ten schodził z góry i chciał przedstawić go najemcom lokalu nr (...). J. P. (1) był spokojny. P. K. wiedział, że J. P. (1) nagrywa rozmowę.	zeznania P. K.	k. 113-115, 119-121	
zeznania świadka A. O.	k. 226		
nagranie z 9 lipca 2018	k. 10		
18 lutego 2019 roku o godz. 8:10, na Komisariacie Policji (...) na ul. (...) w W., J. P. (1) użył względem P. K. słów "o śmieć jest tutaj", "łach śmiertelny". Następnie J. P. (1) popchnął własnym ciałem P. K..	zeznania P. K.	k. 113-115, 119-121	
nagranie z 18 lutego 2019	k. 10		
nagranie z monitoringu	k. 143		
12 marca 2019 roku o godz. 9:23, na klatce schodowej	zeznania P. K.	k. 113-115, 119-121	

nr IX bloku mieszkalnego przy ulicy (...) w W., J. P. (1) użył wobec P. K. słów "łachu", "śmieciu ty jeden dostaniesz do dupie, zobaczysz".			
nagranie z 12 marca 2019	k. 10		
J. p. nie był uprzednio karany.	karta karna	k. 165	
J. P. (1) ma 70 lat, posiada średnie techniczne wykształcenie,, przebywa na emeryturze i pobiera świadczenie w wysokości 800 zł. Jest osobą rozwiedzioną, nie posiada osób na swoim utrzymaniu.	dane osobopoznawcze	k. 112	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2	J. P. (1)	I. W dniu 15 września 2018 roku, na klatce schodowej nr IX bloku mieszkalnego przy ulicy (...) w W., naruszył nietykalność cielesną P. K. w ten sposób, że wielokrotnie uderzył go młotkiem w prawe biodro i w prawą rękę, tj. czyn wyczerpujący znamiona występku z art. 217 § 1 k.k.	

II. W dniu 15 września 2018 roku, na klatce schodowej nr IX bloku mieszkalnego przy ulicy (...) w W., znieważył P. K. w ten sposób, że w jego obecności użył względem niego słów "Śmieciu ty jeden",

tj. czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 216 § 1 k.k.

III. W dniu 9 lipca 2018 roku o godz. 21:47, na klatce schodowej nr IX bloku mieszkalnego przy ulicy (...) w W., znieważył P. K. poprzez użycie mu bezpośrednio w obecności osób trzecich, nazywając go "łachem", używając względem niego wielokrotnie określeń "śmieciem jesteś", nazywając "ubekiem", przedstawiając P. K. osobom trzecim jako osobę "chorą",

tj. czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 216 § 1 k.k.

IV. W dniu 18 lutego 2019 roku o godz. 8:10, na Komisariacie Policji (...) na ul. (...) w W., znieważył P. K. poprzez użycie mu bezpośrednio używając względem niego słów "o śmieć jest tutaj", "łach śmiertelny", a także naruszył jego nietykalność cielesną poprzez popchnięcie własnym ciałem P. K.,

		<p>tj. czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k.</p> <p>V. W dniu 12 marca 2019 roku o godz. 9:23, na klatce schodowej nr IX bloku mieszkalnego przy ulicy (...) w W., znieważył P. K. poprzez ubliżanie mu bezpośrednio, używając względem niego słów "łachu", "śmieciu ty jeden dostaniesz do dupie, zobaczysz",</p> <p>tj. czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 216 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Sprowokowanie przez P. K. zajścia z 15 lipca 2018 roku. Dostrzeżenie przez J. P. (1), że P. K. podsłuchuje i podgląda jego mieszkanie. Brak uderzenia P. K. przez J. P. (2) młotkiem, a jedynie zamachnięcie się na niego, w celu odstraszenia.	częściowo wyjaśnienia J. P. (1)	k. 122, 133-134	
Brak kontaktu fizycznego pomiędzy J. P. (1) a P. K. w dniu 18 lutego 2019 roku na Komisariacie Policji.	częściowo wyjaśnienia J. P. (1)	k. 122, 133-134	
2. OCena DOWOdów			

<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1</p>	<p>częściowo wyjaśnienia J. P. (1)</p>	<p>Oskarżony nie przyznał się do winy. Przy czym w toku składania wyjaśnień wskazał, że objęte aktem oskarżenia zdarzenia miały miejsce, lecz ich przebieg był inny niż podaje oskarżyciel i stanowiły one reakcję na działania oskarżyciela.</p> <p>Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego jedynie w części, w których przyznał, że zdarzenia objęte aktem oskarżenia miały miejsce oraz, że między nim a oskarżycielem istniał poważny konflikt. W tym zakresie jego wyjaśnienia są zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego. Sąd w niniejszym procesie nie rozstrzygał i nie badał przyczyn złych relacji i przebiegu konfliktu pomiędzy oskarżonym a oskarżycielem prywatnym, a jedynie konkretne zdarzenia objęte aktem oskarżenia. Okoliczność, że oskarżyciel rejestrował również inne konfliktowe sytuacje między stronami nie ma wpływu na odpowiedzialność oskarżonego.</p>	

zeznania P. K.	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania oskarżyciela, które opisują przebieg zdarzeń zgodnie z przedstawionymi nagraniami oraz zeznaniami świadka A. O.. Oskarżyciel przedstawił znane mu okoliczności zdarzenia w sposób możliwie dokładny i pełny. Trudno dostrzec w relacji oskarżyciela chęć celowego pomówienia oskarżonego lub skierowania przeciwko niemu oskarżenia. Dołączone do materiału dowodowego nagrania jednoznacznie pokazują zachowanie oskarżonego i bierną postawę oskarżyciela prywatnego. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania tych zeznań.</p>	
zeznania świadka A. O.	<p>Świadek początkowo nie pamiętała przebiegu zdarzenia z 9 lipca 2018 roku, jednak po otwarciu nagrania z tego zajścia, potwierdziła jego przebieg i swój udział w nim.</p>	
nagrania z: 15.09.2018, 9 lipca 2018, 18 lutego 2019, 12 marca 2019	<p>Sąd przyznał walor wiarygodności nagraniom video bądź samego dźwięku z przebiegu zajść na klatce schodowej jak i komisariacie policji. W ocenie Sądu nie noszą one śladów manipulacji. Oskarżyciel dokonywał rejestracji spotkań z oskarżonym telefonem komórkowym,</p>	

	czego oskarżony miał świadomość. Zarejestrowany przebieg zdarzeń koresponduje z wersją przedstawioną przez oskarżyciela. Przebieg zarejestrowanej rozmowy z 9 lipca 2019 roku potwierdził świadek A. O..		
nagranie z monitoringu	Sąd uznał nagranie za wiarygodne, bowiem nie dostrzegł żadnych śladów manipulacji, nagranie jest dobrej jakości i pochodzi od Policji.		
karta karna	dokument urzędowy		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.	częściowo wyjaśnienia J. P. (1)	Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w pozostałym zakresie, niż wskazanym w pkt 2.1. za niejasne i sprzeczne z innymi dowodami zgromadzonymi w przedmiotowej sprawie, którym Sąd dał wiarę. Wersje wydarzeń z 15 września 2018 roku i 18 lutego 2019 roku podawane przez oskarżonego jest sprzeczna nie tylko z	

		<p>zeznania pokrzywdzonego, ale również z zapisem monitoringu i nagrania oskarżyciela, który niewątpliwie świadczy o niewłaściwym zachowaniu oskarżonego względem oskarżyciela. Sąd uznał, że wersja podawana przez oskarżonego w tym zakresie stanowi przyjętą przez niego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności lub umniejszenia winy.</p>
<p>odpis wyroku z 15 lutego 2019 roku,</p> <p>odpisy wyroków nakazowych,</p> <p>notatka lokatora,</p> <p>zawiadomienie o podjęciu uchwały do zarządu wspólnoty mieszkaniowej,</p> <p>wnioski do wspólnoty,</p> <p>zaświadczenie z 21 lutego 2016 roku,</p> <p>oświadczenia lokatorów,</p> <p>(k. 13- 30)</p>	<p>Dołączone do prywatnego aktu oskarżenia dokumenty Sąd uznał za niemające znaczenia dla ustalenia faktów. Dokumenty bowiem nie dotyczą bezpośrednio, ani nawet pośrednio zajęć z 15 września 2018, 9 lipca 2018, 18 lutego 2019, 12 marca 2019 roku, które stanowiły przedmiot sprawy. Sąd badał i oceniał jedynie przebieg zajęć na klatce schodowej i komisariacie pomiędzy oskarżonym a oskarżycielem. Z kolei dokumenty odnoszące się do posiadanej przez oskarżyciela opinii wśród lokalnej społeczności nie mogły mieć wpływu na dokonane przez Sąd ustalenia faktyczne.</p>	
<p>zaświadczenie z administracji k. 127</p>	<p>Dokument nie mający znaczenia dla ustalenia faktów, nie dotyczył zajęć objętych aktem oskarżenia.</p>	

Oświadczenie M. M. k. 128	Dokument nie ma znaczenie dla ustalenia faktów, a nadto sprzeczny z art. 174 k.p.k.	
Zeznania świadka M. B.	Sąd uznał zeznania świadka za nie mające znaczenia dla ustalenia faktów, bowiem świadek nie uczestniczył w zajęciach objętych aktem oskarżenia. Świadek od grudnia 2017 roku nie zamieszkuje w lokalu przy (...). Świadek był skonfliktowany z oskarżycielem prywatnym.	
Zeznania świadka Z. K.	Sąd uznał zeznania świadka za nie mające znaczenia dla ustalenia faktów, bowiem świadek nie uczestniczył w zajęciach objętych aktem oskarżenia.	
Zeznania świadka M. P.	Sąd uznał zeznania świadka za nie mające znaczenia dla ustalenia faktów, bowiem świadek nie uczestniczył w zajęciach objętych aktem oskarżenia. Świadek nie zamieszkiwał w bloku przy (...) w okresie, w którym doszło do zajęć objętych aktem oskarżenia. Świadek był skonfliktowany z oskarżycielem prywatnym.	
	Zeznania świadka M. T.	Sąd uznał zeznania świadka za nie mające znaczenia dla ustalenia faktów, bowiem świadek

		nie uczestniczył w zajęciach objętych aktem oskarżenia.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	<i>I - V</i>	<i>J. P. (1)</i>
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p><i>Odnosnie czyny opisanego w punkcie I wyroku.</i></p> <p>Zgodnie art. 217 § 1 k.k. naruszenie nietykalności cielesnej człowieka może nastąpić przez uderzanie człowieka lub dokonanie tego w inny sposób. Naruszeniem nietykalności cielesnej są wszystkie czynności oddziałujące na ciało innej osoby, które nie są przez nią akceptowane. Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z powstaniem obrażeń, jednakże musi mieć wymiar fizyczny. Forma naruszenia nietykalności nie ma tu większego znaczenia, gdyż ustawodawca wprowadził otwarty katalog zachowań.</p>			

Działania podjęte przez J. P. (2) wobec P. K. polegające na wielokrotnym uderzeniu młotkiem w prawe biodro i prawą rękę pokrzywdzonego, mieszczą się w katalogu penalizowanych zachowań na gruncie art. 217 § 1 k.k., a zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności za ww. przestępstwa. Zachowanie oskarżonego nie było akceptowane przez pokrzywdzonego.

Zachowanie J. P. (2) cechowała umyślność, o czym świadczy fakt wielokrotnego uderzenia młotkiem. Młotek stanowi narzędzie, które mogło spowodować powstanie groźniejszych obrażeń na ciele pokrzywdzonego. Oskarżony napadł na oskarżyciela na schodach, podbiegł do niego, po tym jak wyciągnął z reklamówki młotek. Był wzburzony w czasie zajścia. W ocenie Sądu sprawca działał w zamiarze bezpośrednim, bowiem intencjonalnie użył narzędzia, którym dokonał wielokrotnych uderzeń. Przebieg zajścia świadczy o tym, że oskarżony dążył do sprawienia bólu pokrzywdzonemu i naruszenia jego godności oraz integralności cielesnej.

Odnosnie czynów opisanych w II, III i V wyroku.

Odpowiedzialność karną na podstawie art. 216 § 1 k.k. ponosi ten, kto znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej dotarła. Przedmiotem ochrony art. 216 k.k. jest godność człowieka. Zniewaga to ublżenie komuś słowem lub czynem. Dla oceny, czy określone zachowanie stanowi zniewagę, istotne znaczenie ma obiektywna ocena tego zachowania.

Przez znieważenie należy zatem rozumieć wszelkie zachowania sprawcy, które w sposób demonstracyjny wyrażają pogardę dla innej osoby, a w szczególności mają poniżyć jej godność osobistą i sprawić, by poczuła się dotknięta lub obrażona (postanowienie SN z 7.05.2008 r., III KK 234/07, OSNKW 2008/9, poz. 69).

Wobec zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd nie miał wątpliwości, że do przypisanych oskarżonemu czynów doszło. Sam oskarżony nie zaprzeczał temu. Kluczowe w sprawie było dokonanie oceny, czy użyte przez oskarżonego określenia mają charakter znieważający.

Zachowanie oskarżonego J. P. (1), polegające na używaniu wobec P. K. określeń w postaci "śmieciu ty jeden", "śmieciem jesteś" należało zakwalifikować jako zniewagę. Użyte słowo w kontekście sytuacyjnym ma negatywnym wydźwięku. Wielki Słownik Języka Polskiego tłumaczy je jako potoczne określenie człowieka, który nie zasługuje na szacunek, bądź jako człowieka pozbawionego godności i zasad moralnych. Określenie to ma charakter silnie wartościujący.

Charakter znieważający należy przypisać również określeniu "łach", "łach śmiertelny". Stanowi ono obraźliwe określenie osoby, której niekoniecznie udało się w życiu, co również wskazuje na obiektywnie negatywny i wartościujący człowieka charakter wypowiedzi,

Nie ulega wątpliwości, że w odbiorze społecznym również określenie "ubek" ma silnie pejoratywne znaczenie. Stanowi ono potoczne określenie funkcjonariusza Urzędu Bezpieczeństwa, a później Służb Bezpieczeństwa. Określenie to jest negatywnie społecznie nacechowane i służy wyrażeniu pogardy, a nawet wrogości. W toku postępowania nie zostały

wykazane jakiegokolwiek okoliczności, które mogłyby usprawiedliwiać użycie ww. określenia w stosunku do oskarżyciela prywatnego.

Oskarżony dopuścił się również użycia sformułowania "chory" w stosunku do oskarżyciela prywatnego, podczas przedstawiania go osobom trzecim. Kontekst sytuacyjny tej wypowiedzi również świadczy o jego zniesławiającym charakterze.

Sformułowanie to zostało użyte, nie jako określenie wskazujące na stan choroby bądź dolegliwości pokrzywdzonego, ale na uwypuklenie ewentualnej choroby umysłowej, obłąkania. Co również było nieusprawiedliwione i uwłaczające godności człowieka. Oskarżony specjalnie przywołał najemców lokalu, którym się opiekował, żeby „przedstawić” oskarżyciela, który schodził w tym czasie schodami. W ocenie Sądu było to zachowanie prowokacyjne.

W ocenie Sądu poprzez zastosowanie wszystkich ww. epitetów oskarżony wyraziła pogardę dla godności oskarżyciela prywatnego. Analizując okoliczności, w jakich padły zniewagi, wzajemne relacje, stopień znajomości, okoliczności ich wyrażenia, Sąd doszedł

do przekonania, że zachowanie oskarżonego miało charakter znieważający.

Używanie tak obrażających epitetów jest sprzeczne z ogólnie przyjętymi normami społecznymi obowiązującymi w stosunkach międzyludzkich. Zespół znamion występkę z art. 216 k.k. wymaga, aby przy określeniu charakteru danej wypowiedzi posłużyć się kryteriami obiektywnymi, a nie odczuciami znieważającego i znieważonego. Jest to istotne, gdyż tylko wypowiedź, która obiektywnie zawiera treści znieważające może być zakwalifikowana jako zniewaga.

Należy wskazać, iż zachowanie oskarżonego było po prostu złośliwe, pozbawione racjonalnego uzasadnienia. Takim postępowaniem oskarżony demonstrował całkowity brak szacunku dla pokrzywdzonego, który z kolei obiektywnie rzecz biorąc miał wszelkie podstawy, aby poczuć się dotknięty słowami oskarżonego. Użyte określenie było obiektywnie obraźliwe. Tym samym zachowanie oskarżonego opisane w punkcie II, III, V wyroku Sąd zakwalifikował jako przestępstwo z art. 216

§ 1 k.k. Sąd nie znalazł podstaw do uznania, że zachowania oskarżonego stanowiły odpowiedź na prowokacyjne zachowanie oskarżyciela.

Odnosnie czyny opisanego w punkcie V wyroku.

Zachowanie z 18 lutego 2019 roku, z kolei wypełniła zarówno znamiona czynu z art. 216 § 1 k.k. jak i art. 217 § 1 k.k. Uwagi dotyczące znamion czynów zabronionych z art. 216 k.k. i art. 217 k.k. pozostają aktualne również w zakresie tego inkryminowanego zachowania.

Popchnięcie własnym ciałem mieści się w pojęciu naruszenia nietykalności cielesnej. Działanie miało charakter materialny i nie było akceptowane przez oskarżyciela. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że zachowanie nie zostało sprowokowane przez oskarżyciela. Użyte wobec oskarżyciela określenia, jak zostało już wskazane wyżej, mają charakter znieważający.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

<p>J. P. (1)</p>	<p>I</p>	<p>I</p>	<p>Występek z art. 217 § 1 k.k. zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.</p> <p>Sąd kierując się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. uznał, że adekwatną do stopnia zawinienia sprawcy będzie grzywna w wysokości 50 stawek dziennych, z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości czynu był umiarkowany. Oskarżony nie miał racjonalnej motywacji, a przyczyną jego ataków był istniejący między nimi konflikt, przy czym w tej konkretnej sytuacji Sąd nie doszukał się prowokacyjnego zachowania po stronie oskarżyciela.</p> <p>Po stronie oskarżonego nie zaistniały żadne okoliczności wyłączające winę. Jest to osoba dorosła, która rozumiała znaczenie swoich czynów i mogła pokierować swoim postępowaniem.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął dotychczasową niekaralność, ustabilizowany styl życia, natomiast jako okoliczność obciążającą użycie młotka, zamiar bezpośredni.</p>
-------------------------	-----------------	-----------------	--

			<p>Wymierzona kara będzie dla oskarżonego stosowną dolegliwość oraz przestrożę, aby przestrzegać porządek publiczny i szanować integralność cielesną innych osób.</p> <p>Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 20 zł, a więc bliżej dolnej granicy, miał na uwadze sytuację materialną oskarżonego.</p>
J. P. (1)	II, III, V	II, III, V	<p>Występek z art. 216 § 1 k.k. zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności.</p> <p>Sąd kierując się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. uznał, że adekwatną do stopnia zawinienia sprawcy za każdy z przypisanych czynów będzie jednostkowa kara grzywny w wysokości 40 stawek dziennych, z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości czynu był umiarkowany. Oskarżony nie miał racjonalnej motywacji, a przyczyną jego ataków był istniejący między nimi konflikt.</p> <p>Po stronie oskarżonego nie zaistniały żadne okoliczności wyłączające winę. Jest to osoba dorosła, która rozumiała znaczenie swoich czynów i</p>

		<p>mogła pokierować swoim postępowaniem.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął dotychczasową niekaralność, ustabilizowany styl życia, umiarkowany rozmiar szkody, bowiem czyny z wyjątkiem czynu z punktu III, zostały popełnione na osobności.</p> <p>Wymierzona kara będzie dla oskarżonego stosowną dolegliwość oraz przestrożę, aby przestrzegać porządek publiczny i szanować godność innych osób.</p> <p>Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 20 zł, a więc bliżej dolnej granicy, miał na uwadze sytuację materialną oskarżonego.</p>
<i>J. P. (1)</i>	<i>IV</i>	<p><i>IV</i></p> <p>Czyn przypisany w punkcie IV wyroku wypełnił znamiona z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., z tych względów Sąd na podstawie art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości czynu był umiarkowany. Oskarżony nie miał racjonalnej motywacji, a przyczyną jego ataków był istniejący</p>

			<p>między nimi konflikt. Po stronie oskarżonego nie zaistniały żadne okoliczności wyłączające winę. Jest to osoba dorosła, która rozumiała znaczenie swoich czynów i mogła pokierować swoim postępowaniem.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął dotychczasową niekaralność, ustabilizowany styl życia, natomiast jako okoliczność obciążającą popełnienie czynu podczas pobytu na komisariacie Policji i z oczywistej błahych powodów.</p> <p>Wymierzona kara będzie dla oskarżonego stosowną dolegliwość oraz przestrożę, aby przestrzegać porządek publiczny i szanować integralność cielesną i godność innych osób.</p> <p>Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 20 zł, a więc bliżej dolnej granicy, miał na uwadze sytuację materialną oskarżonego.</p>
J. P. (1)	VI	I-V	<p>Sąd na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary grzywny orzeczone wobec oskarżonego w punktach I - V wyroku i wymierzył mu karę łączną grzywny w wysokości 180 stawek dziennych po 20 złotych każda.</p> <p>Sąd wymierzył karę łączną</p>

			<p>z uwzględnieniem zasady asperacji. Uwzględnił, iż między przypisanymi oskarżonemu przestępstwami zachodził bliski związek czasowy, ściśle podobieństwo podmiotowe (przestępstwa były przestępstwami umyślnymi) oraz tożsamość przedmiotowa - przypisane przestępstwa skierowane były przeciwko tym samym dobrom prawnym i temu samemu pokrzywdzonemu.</p> <p>Przy wymiarze kary łącznej należy brać przede wszystkim względy prewencji indywidualnej i ogólnej. Inaczej rzecz ujmując wymierzając karę łączną Sąd musiał mieć na uwadze potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara powinna wpływać na przekonanie, że popełnianie przestępstw nie może ująć bezkarnie i spotyka się ze sprawiedliwą karą.</p>
J. P. (1)	VII	I-V	<p>Kierując się potrzebą osiągnięcia wobec oskarżonego względów wychowawczych i zapobiegawczych, Sąd na podstawie art. 46 § 2 k.k. nałożył na oskarżonego obowiązek uiszczenia nawiązki w kwocie 2.000 PLN na rzecz P. K.. Sąd uznał, że kwota powyższa będzie dla oskarżonego</p>

			z jednej strony wymiennie dolegliwa, z drugiej zaś nie przekroczy jego możliwości zarobkowych, nawet przy wymierzeniu kary grzywny.
5. <i>Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. <i>inne zagadnienia</i>			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. <i>KOszty procesu</i>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VIII	Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnej P. K. kwotę 2028 zł tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów procesu.		

Podstawę rozstrzygnięcia w tym zakresie stanowił art. 628 pkt 1 k.p.k., w myśl którego od oskarżonego w sprawach z oskarżenia prywatnego zasądza się na rzecz oskarżyciela prywatnego poniesione przez niego koszty procesu. Na kwotę tę składa się równowartość zryczałtowanych wydatków w sprawie z oskarżenia prywatnego, uiszczonych przez oskarżyciela na skutek złożenia prywatnego aktu oskarżenia w kwocie 300 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1728 złotych, która została ustalona zgodnie z treścią § 11 ust. 2 pkt 1 oraz ust. 7, § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800) z uwzględnieniem wszystkich terminów rozpraw, w których obrońca oskarżonego brał udział.

7. Podpis